

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 10 grudnia 2013 r.

DOLiS/DEC-1255/13/82700,82703

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267) oraz art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana W. K. na przetwarzanie jego danych osobowych na stronie internetowej [...], prowadzonej w imieniu N. przez E. Sp. z o.o.,

umarzam postępowanie.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, zwanego dalej też GIODO lub Generalnym Inspektorem, wpłynęła skarga Pana W. K., zwanego dalej Skarżącym, na przetwarzanie jego danych osobowych na stronie internetowej [...], prowadzonej w imieniu N., zwanej dalej także N., przez E. Sp. z o.o. Skarżący podniósł, że od 1999 r. do 2010 r. był wpisany na listę adwokatów w O., posiadał wpis bierny na listę adwokatów i nie prowadził własnej kancelarii. Dnia [...] listopada 2007 r. podał ww. O. swój adres zamieszkania. W 2010 r. zrezygnował z członkostwa w O. Wskazał, że w styczniu 2012 r. „przeoglądając strony dotyczące mojej osoby w przeglądarce google, ze zdziwieniem stwierdziłem, że N. w internecie podaje mój adres zamieszkania, jako adres prowadzenia Kancelarii Adwokackiej. Adres zamieszkania figurował na stronie głównej jak i w treści rejestru adwokatów nie prowadzących już działalności. W dniu [...]01.2012 r. skierowałem pismo do Dziekana O. o zaprzestanie przetwarzania moich danych osobowych i usunięcie mojego adresu zamieszkania z witryny prowadzonej przez C. (...) całość zapisu została usunięta w lutym” 2012 r. W lutym 2012r. „podczas przeszukiwania stron dotyczących mojego nazwiska stwierdziłem, że podobna jak powyżej sytuacja dotyczy strony prowadzonej w imieniu N. przez wykonawcę E. Sp. z o.o. Ponownie w dniu [...]03.2012 r. skierowałem pismo do O. o zaprzestanie przetwarzania moich danych osobowych i usunięcie zapisów z jakichkolwiek witryn internetowych. (...) dane dotyczące mojej osoby, w tym adres mojego zamieszkania zostały usunięte w treści witryny, jednakże mój adres zamieszkania nie został

usunięty z nagłówka wejścia do witryny. Wielokrotnie dzwoniłem do O. o usunięcie zapisu z wejścia do witryny prowadzonej przez E. Sp. z o.o. - bez rezultatu. Do dnia dzisiejszego [skarga z dnia [...] maja 2012 r. – przyp. GIODO] widnieje zapis na wejściu do witryny i każdy może zapoznać się z moim adres zamieszkania”. W piśmie z dnia [...] czerwca 2012 r. Skarżący wskazał, że przetwarzającym jego dane osobowe jest N. Dodał: „(...)w połowie czerwca br. [2012 r. – przyp. GIODO], mój adres zamieszkania został usunięty z czołówki witryny internetowej prowadzonej przez E. Sp. z o.o.”.

W wyjaśnieniach udzielonych w toku postępowania pismem N. z dnia [...] sierpnia 2012 r. podano, że N. przetwarza dane adwokatów, zarówno wykonujących zawód, jak i posiadających bierny wpis na listę adwokatów oraz niewykonujących zawodu, w systemie teleinformatycznym użytkowanych przez N. oraz oprogramowaniu – [...]. Jako podstawę przetwarzania danych o adwokatach wskazano art. 23 ust. 1 pkt 2, 4 i 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.). Ww. dane przetwarzane są w celu prawidłowego wykonywania zadań samorządu zawodowego adwokatury zgodnie z art. 3 ust. 1 (zwłaszcza pkt 3) ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz.U. z 2009 r. Nr 146, poz. 1188 ze zm.). Wskazano na § [...] uchwały nr [...] N. z dnia [...] września 2002 r. Regulamin organizacji i funkcjonowania okręgowych rad adwokackich oraz uchwałę nr [...] N. z dnia [...] czerwca 2009 r. w sprawie utworzenia KRAiAA.

Stosownie do art. 3 ust. 1 pkt 3 Prawa o adwokaturze zadaniem samorządu zawodowego adwokatury jest sprawowanie nadzoru nad przestrzeganiem przepisów o wykonywaniu zawodu adwokata. Wg § 20 ust. 1 Regulaminu organizacji i funkcjonowania okręgowych rad adwokackich rada prowadzi listy adwokatów: a) wykonujących zawód indywidualnie, b) wykonujących zawód w spółkach, o których mowa w art. 4a ustawy [Prawo o adwokaturze], c) wykonujących zawód w zespole adwokackim, d) pozostałych adwokatów. Z kolei § 1 uchwały N. w sprawie utworzenia KRAiAA stanowi, że tworzy się Krajowy Rejestr Adwokatów i Aplikantów Adwokackich (ust. 1), prowadzony w formie elektronicznej (ust. 2). Rejestr dostępny jest dla organów samorządu adwokackiego oraz, w zakresie podstawowych danych teleadresowych oraz maksymalnie pięciu preferowanych dziedzin praktyki – publicznie (ust. 3).

Wskazano, że uchwały N. wydano na podstawie Prawa o adwokaturze i przedstawiono Ministrowi Sprawiedliwości, który nie skorzystał z przewidzianego w art. 14 ww. ustawy uprawnienia do zwrócenia się do Sądu Najwyższego o uchylenie sprzecznych z prawem uchwał organów adwokatury i organów izb adwokackich. Z uwagi na powyższe według N. „rozwiązania przyjęte w Uchwałach zostały uznane przez Ministra Sprawiedliwości za zgodne z prawem”. Jednocześnie wskazano: „Cel przetwarzania danych o adwokatach i aplikantach adwokackich (...) urzeczywistnia postulat otwartości i przejrzystości zawodu adwokata poprzez umożliwienie weryfikacji, czy osoba podająca się za adwokata jest rzeczywiście adwokatem”, co według NRA oznacza spełnienie przesłanek z art. 23 ust. 1 pkt 4 i 5 ustawy o ochronie danych osobowych. Dodano, że „dane umieszczone w KRAiAA zgodne są z Uchwałą nr[...] Prezydium N. z dnia [...] lipca 2009 r. w sprawie wprowadzania Polityki Bezpieczeństwa przetwarzania danych w KRAiAA.

Wyjaśniono, że Skarżący był członkiem I., dlatego jego dane osobowe zostały umieszczone w KRAiAA. Adres podany przez Skarżącego w piśmie do GIODO z dnia [...] maja 2012 r. Skarżący wskazał O. dnia [...] listopada 2007 r. i został on uznany za adres prowadzenia przezeń kancelarii zgodnie z art. 70 i 71 Prawa o adwokaturze. Zaznaczono, że Skarżący „nigdy nie zwracał się do N.

z żądaniem usunięcia jego danych, jednakże administrator bezpieczeństwa informacji KRAiAA w O. został poinformowany o piśmie Skarżącego z dnia [...] marca 2012r. i niezwłocznie – w dniu [...] marca 2012r., usunięto dane z KRAiAA”. Dodano przy tym, że „N. nie może ponosić odpowiedzialności za mechanizmy działania przeglądarek internetowych, które indeksują z własnej inicjatywy informacje w sieci Internet, a później je udostępniają ich użytkownikom”.

Powyższe wyjaśnienia znajdują potwierdzenie w ustaleniach organu poczynionych w toku postępowania po sprawdzeniu ww. strony internetowej. Po wpisaniu w kryteriach wyszukiwania imienia i nazwiska Skarżącego zaznaczano kolejno opcje: „czynny zawodowo”, „niewykonujący zawodu” i „zawieszony” oraz „I.” i „I.”. W każdym przypadku wynik wyszukiwania stanowił komunikat: „Brak danych spełniających powyższe kryteria”.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia, jakie musi być wydane w niniejszej sprawie, ma okoliczność usunięcia przez N. danych osobowych Skarżącego z Krajowego Rejestru Adwokatów i Aplikantów Adwokackich, prowadzonego w imieniu N. w formie elektronicznej na stronie internetowej [...]. Tym samym przestał istnieć przedmiot prowadzonego przez Generalnego Inspektora postępowania administracyjnego, więc podlega ono obligatoryjnemu umorzeniu.

W myśl art. 105 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267), zwanej dalej Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części. W doktrynie wskazuje się, że: „Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 kpa, oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, a może ona powstać także w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organem administracyjnym” (B. Adamiak, J. Borkowski, „Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz”, 7.wyd., Wyd. C.H.Beck, Warszawa 2005, s. 485-6).

Ustalenie przez organ publiczny zaistnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 Kpa, zobowiązuje go, jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, do umorzenia postępowania, bo nie ma wtedy podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, a dalsze prowadzenie postępowania stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy. Bezprzedmiotowość postępowania może być także wynikiem zmiany stanu faktycznego sprawy, tak jak w tej sprawie.

Zwieńczeniem postępowania toczącego się przed GODO jest decyzja administracyjna wydana na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, stosownie do którego w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności: 1) usunięcie uchybień, 2) uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych, 3) zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe, 4) wstrzymanie przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego, 5) zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom, 6) usunięcie danych osobowych. Jednak warunkiem wydania przez organ rozstrzygnięcia, o którym mowa w powołanym przepisie, jest istnienie stanu naruszenia prawa do ochrony danych osobowych w chwili wydania decyzji administracyjnej. W tej sprawie ww. warunek nie jest spełniony, dlatego

wobec braku obecnie podstaw prawnych do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy w drodze decyzji administracyjnej postępowanie niniejsze należy umorzyć.

Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 listopada 2001 r. (sygn. akt II SA 2702/00). W uzasadnieniu wyroku sąd uznał, że „(...) skoro w toku prowadzonego (...) postępowania administracyjnego zniesiony został naruszenia prawa, którego miało dotyczyć rozstrzygnięcie, to postępowanie stało się bezprzedmiotowe. W świetle przepisu art. 18 ust. 1 ustawy [o ochronie danych osobowych], wszczęte przez GIODO z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej postępowanie dotyczące naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych może zakończyć się tylko wydaniem decyzji administracyjnej nakazującej administratorowi danych przywrócić stan zgodny z prawem, a w szczególności: usunięcie uchybień, uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnianie danych osobowych, zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane, wstrzymanie przekazywanie danych osobowych do państwa trzeciego, zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom, usunięcie danych osobowych. W stanie faktycznym rozpatrywanej sprawy żadna taka decyzja wydana być nie mogła, gdyż stan naruszenia został wcześniej przywrócony do stanu zgodnego z prawem (...)”.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie niezadowolonej z decyzji przysługuje w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).